

Praznovali smo 1. maj

Z drugo izdajo glasila smo namenoma zavlačevali. Poleg praznikov med obema izdajama in dogodkov med obema izdajama Glasila smo čakali samo še na kralja praznikov delovnih ljudi 1. MAJA. Veliko lažje je pisati ob svečanih dogodkih, kot pa kar sredi delovnega zamaha. Saj končno je to naš praznik, ki ga vsi tako radi nosimo na ustih. Pa smo upravičeni?

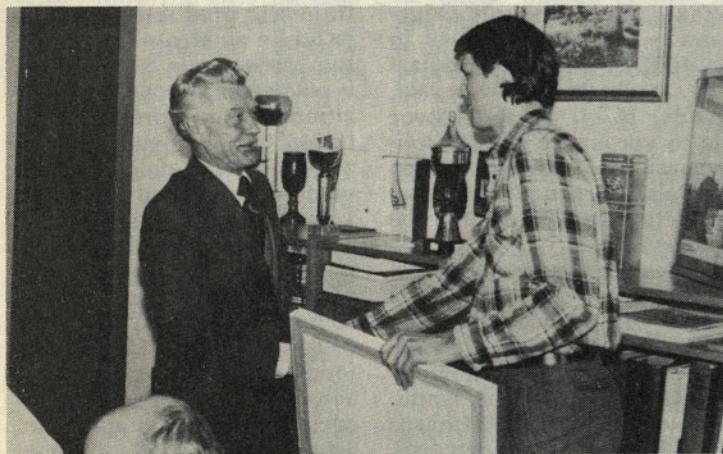
To mesto ni pravo oziroma nisem jaz poklican, da pišem

zagnanosti in verjetno malo bolj na realnih tleh kot pa tkrat. 6. marca 1986 smo končno podelili priznanja zunanjim sodelavcem, ki so nam veliko pomagali pri pobiranju z dna. Lahko smo ponosni, da so nam tako velikodušno priskočili na pomoč, ko bi lahko rekli: »Kaj me briga ta mali in zavoženi Elmont.« Njihove besede so nas obpodelitvi še bolj ohrabrile. Vsak posebej je poudarjal, da je vesel priznanja, najbolj pa je ponosen, da je njegova

grade za dolgoletno zvestobo DO. Smo kdaj pomislili na tiste, ki so prav tako dali vse od sebe, pa so zaradi raznih maltretiranj sklonili glavo in razočarani odšli drugam. Smo mar komu od njih ali tistim, ki so ostali, priznali njihovo prizadevanje vsaj s toplo besedo, tiho pohvalo? Mar smo res tako privilegirani, da nam je pod čast pohvaliti umazanega delavca za njegov trud? Žalostno je, da na kritiko delavca hitro vržemo v obraz njegove na-

pake ali celo ponudbo, da ga ne bomo pogrešali, ker je zelo lahko nadomestljiv. In ta delavec naj bi vplival na samoupravljanje? Ne izplača se mu. Vsaka kritika ga lahko samo pokoplje. Lahko ga spravi še ob tisti mali kos kruha, ki ga je težko zaslužiti. Vse to so poudarili na kongresu ZKS in natanko isto na kongresu ZSMS v Krškem. Z našo mladino je isto. Zakaj bi se vtikal v

(Nadaljevanje na 2. strani)

Tov. Miroslav Sterle

o uspehih ali neuspehih Elmonta v teh prvih štirih mesecih letošnjega leta. To bodo storili drugi, seveda če bodo. Na prvo stran bi rad zapisal nekaj o delu, o tistem delu, kateremu je posvečen praznik in mogočno geslo: Delu čast in oblast! To bodo moja osebna razmišljanja, misli, katere se bodo več ali manj vezale na naš delovni kolektiv.

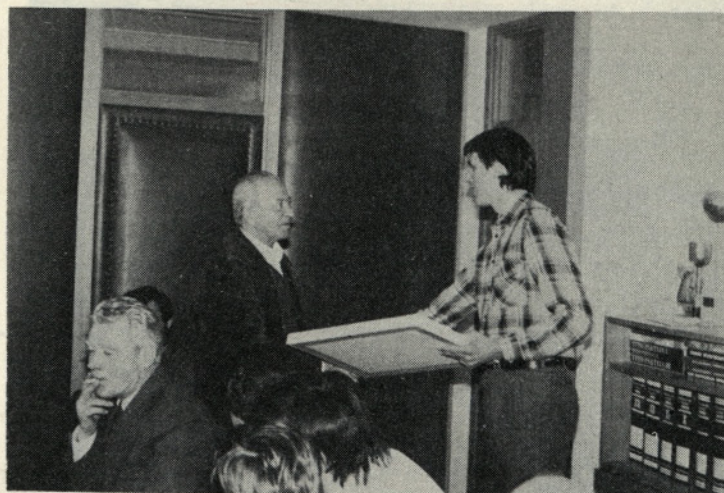
Konec lanskega jubilejnega leta sem po slavnostnem zasedanju delavskega sveta zelo visoko leteče pisal o uspehih in lastnih občutjih o tem slovesnem dogodku. Več kot pol leta je minilo od tega in spet smo sredi dela, sredi

pomoč ali nasvet obrodil sardove in ves kolektiv je s tem dokazal, da je zrel za še večje naloge in uspehe. Mar ni to priznanje najlepši nagelj za 1. maj?

Naš kolektiv je zadovoljen z enim samim nageljnom, ne smemo pa mimo tisočev teh proletarskih cvetov v Cankarjevem domu ob kongresu ZKS. Vsak tak nagelj je bila želja po uspešnem delu, uresničitvi zastavljenih ciljev in kar je najbolj pomembno, dati besedo delavcem, kateri znajo najbolj spoštovati delo in njegov praznik. Kot povsod, tudi v našem kolektivu vsako leto podeljujemo priznanja in na-

Tov. Alojz Andoljšek

Tov. Zdenko Rogelj

V imenu tov. Antona Ljubiča je priznanje prevzela žena

Praznovali smo 1. maj

(Nadaljevanje s 1. strani)

upravljanje, zakaj bi kritiziral in s tem izgubil težko dobljeno delovno mesto že na začetku svojega življenja. Zato se ni čuditi, da gre raje na ponujeni izlet, kot pa da bi se vprašal ali ne bom imel moralnega mačka, ko bodo starejši zaradi mene ves dan delali, da bo izpolnjen rok izdelave.

Nikdar nisem trdil, da delo v administraciji ni delo. Prav tako zahtevno je, kot delo za strojem oz. vsako fizično delo. Ne moremo pa razumeti, da je delo za strojem manj vredno. Dobro vem, da smo tu krivi vsi. Že v osnovni šoli nam starši večkrat rečejo: »Če se ne boš učil, boš šel delat.« Torej nam je že v otroških letih jasno, da se moraš učiti, da ne bo treba delati. Tu je največja napaka, ki se še danes jasno odraža v vseh DO. Nihče mi ne bo trdil, da tisti, ki študira ob delu, študira zaradi znanja. Hoče ven iz proizvodnje, da mu ne bo treba toliko delati in da bo več zaslužil. Ne poznam nikogar, ki bi se vrnil, ko se

enkrat povzpne navzgor. Delavec v proizvodnji pa ostaja na dnu. Njegov sodelavec, ki je napredoval, mu sedaj določa norme in je že zdavnaj pozabil, da sta bila nekoč enaka. V roke je dobil bič, ki ga vihti nad bivšim prijateljem, mu določa višino osebnega dohodka in pazi na njegove napake, da zaradi svojih pomanjkljivosti lahko pokaže na delavca tam spodaj. To je zame diskriminacija dela in delavca, ki naj bi pomagal voditi in samoupravljati. Potem se pa sprašujemo, zakaj se naše delavnice vedno bolj praznijo; sprašujemo se, zakaj toliko alkoholizma, zakaj se tako malo delavcev javlja na naše razpise? Tu je nekaj gnilega.

Težko sem te besede kritike preli na papir prav ob prazniku dela, ki nima več nobene časti. Poizkusimo misliti drugače, vsi enako. Poizkusimo delo enako spoštovati, še bolj pa spoštovati tistega, ki ima umazane roke. Takrat bomo lahko šele rekli: »DELU ČAST IN OBLAST«

Stane Naglič

Ko se vsaj malo pokažejo pozitivni rezultati, se je prijetno vsesti in pokramljati.

Predlog

Vsak dan se pojavljajo vprašanja:

- Kdaj bo poračun?
- Kdaj bo regres?
- Kdaj bo nadomestilo za malico?
- Kdaj bodo potni stroški?
- itd. v podobnem smislu

Predlagam, da se začnejo tudi postavljati vprašanja:

- Kakšna je realizacija?
  - Koliko je narejenega?
  - Ali smo vse fakturirali?
  - Ali je še kaj delovnih nalogov in izdajnic materiala neobračunanih?
  - Ali je še kaj v predalu, itd.
- in bodo tudi odgovori na prva vprašanja jasnejši in konkretnjši.

Anton Baškovič

Aprilskim plačam nasproti

V sedanji inflacijski situaciji je zelo težko govoriti in pisati o realnih OD. S porastom življenjskih stroškov skušamo slediti kolikor toliko z dvigom OD, kjub temu, da na ta način ne sledimo resolucijskim ukrepom, apelom sindikata itd, kjer vsi po vrsti zagovarjajo proizvodnjo, proizvodnost in dohodek, delavci v podjetju pa načelo: »Za tak denar se ne spleča sploh delati.« Zato — kakor se obrneš — jih dobiš od nekoga po glavi, posledica tega glavobola pa ni sočustvovanje ampak v najboljšem primeru posmeh — lahko pa celo adijo.

Po sklepu DS bomo kot akontacijo na osebnih OD za april koncen aprila izplačali vsakemu po 30.000,— din neto, kar je približno dobra tretjina povprečnega OD izplačanega v marcu 1986. Postavilo se je že vprašanje: »Zakaj vsem enako?« Odgovora — pravilnega — za to ni, tudi ni analogne realizacije, ki bi to opravičevala, vendar bi bil nekje odgovor na to vprašanje kolikor toliko pravičen: Zato, ker imamo za delavski praznik vsi enako velike želodce in potrebe po sprostitvi.

Poleg tega moram vse opozoriti, da so se prispevki iz bruto OD povečali tako, da so se zaradi tega znižali neto OD. V občini Radovljica znašajo prispevki iz bruto OD v aprilu 29,53% (marca 28,98%) kar pomeni da tisti, ki je imel marca približno 100.000,— din neto OD, bo aprila pri istem bruto OD dobil 780,— din manj. Za pri-

merjavo še to, decembra so ti prispevki znašali 28,44%.

Kaj se bo v bodoče dogajalo z OD, je nemogoče povedati, kaj šele planirati. V okviru možnosti in naše realizacijsko produktivne sposobnosti bomo skušali slediti inflaciji, produktivnosti (če jo lahko smatramo s procentom preseganja norm, ki so v povprečju presegle vse razumne meje — preko 30% in imajo tudi že negativni prizvok) — kako dolgo tudi ne vemo, čeprav bodo pritiski in tudi grožnje vedno prisotne!

Informativno tudi še to, da naši bruto OD predstavljajo približno 20% mesečne realizacije. Konkretno so marčevski OD znašali 2,550 milijonov st. din, kar potegne za seboj, da bi morala biti realizacija 12,750 milijonov din. Ta pa je bila 11,200 milijonov oz. OD bi moral biti za 12% nižji! Komentar ni potreben.

Anton Boškovič

Kaj in kako delamo

O delu v proizvodnji je bilo že veliko povedanega. Preko zborov delavcev, na delavskih svetih in kolegijih. V glavnem smo razpravljali le o problematiki v proizvodnji.

Bolj malo pa nam je znano kako smo in kako sploh delamo. Zato najprej prikaz stanja za preteklo leto 1985

Preteklo leto je bilo naporno. Nastal je velik osip delavcev, predvsem v delavnicah, kjer bi najmanj smel — to je v ključavničarski delavnici. Zaradi tega smo imeli veliko problemov z doseganjem plana in izdelavnih rokov, kar že na splošno ni naša vrlina. Naredili smo nekaj zahtevnih izdelkov (Kabina — Salonit Anhovo, razdelilne omare — Kitajska II, svetlobni napis za Budvo). Proizvodnja transformatorjev se je v primerjavi z letom 1984 precej dvignila, saj smo plan preseгли. Sredi leta se je pojavilo pomanjkanje dela v vezalnici, predvsem zaradi izpada AGE programa, na katerem smo delo praktično ustavili.

Kooperacija z Iskro se je popravila, saj so tudi ljudje v Iskri ta posel vzeli bolj resno. Vrnili smo dela na knakerjih, saj niso prinašala zadovoljivega dohodka.

Ce primerjamo stanje leta 1985 z letom 1984 vidimo, da smo AGE aparatov izdelali za 20 % več, predvsem na račun mlinov, ki smo jih izdelali za 108 % več. Zelo se je povečala izdelava transformatorjev in sicer od 524 kom v letu 1984 na skupno 5076 v letu 1985.

Opravljenih je bilo skupno 96710 norma ur kar je za 4739 NU več kot leto poprej, ob 72543 dejanskih urah, kar je za 480 ur več kot leta 1984. Veliko je bilo tudi nadurnega dela, saj je bilo opravljenih 7071 ur.

Povprečno število zaposlenih je bilo 51 in je za 3 več kot v letu 1984.

V letu 1985 smo nabavili tudi nekaj novih strojev (stebni vrtni stroj, varilni aparat CO₂, mehanske škarje), proizvodnja pa je dobila tudi nov osebni avto Lada. Izvedeni so bili remontni štanci, apkant preši in škarjah.

Proizvodni delavci so obiskovali tečaje za varjenje, seminarje in sejme.

Rezultati niso najbolj zadovoljivi, saj je bilo veliko problemov z disciplino, doseganjem rokov in kvaliteto.

Nekaj primerov je pokazalo, da znamo delati tudi hitro in kvalitetno.

Leto 1986 pa se je začelo proti vsem pričakovanjem. Še ko smo v novembru 1985 izdelovali plan za naslednje leto, je le-ta izkazoval višek delavcev v ključavničarski delavnici, že v januarju 1986 pa se je izkazalo, da bi vsaj 4 še potrebovali. To je posledica trenutnih naročil, ki jih z nobenim planom ne moremo zajeti. Pa tudi v vseh drugih delavnicah se je leto začelo z velikim tempom, ki pa se še nadaljuje. Izkazalo se je, da se ljudje zavedajo posledic, ki nastanejo z neizpolnjevanjem rokov, saj so nekateri skoraj po cele dneve v firmi.

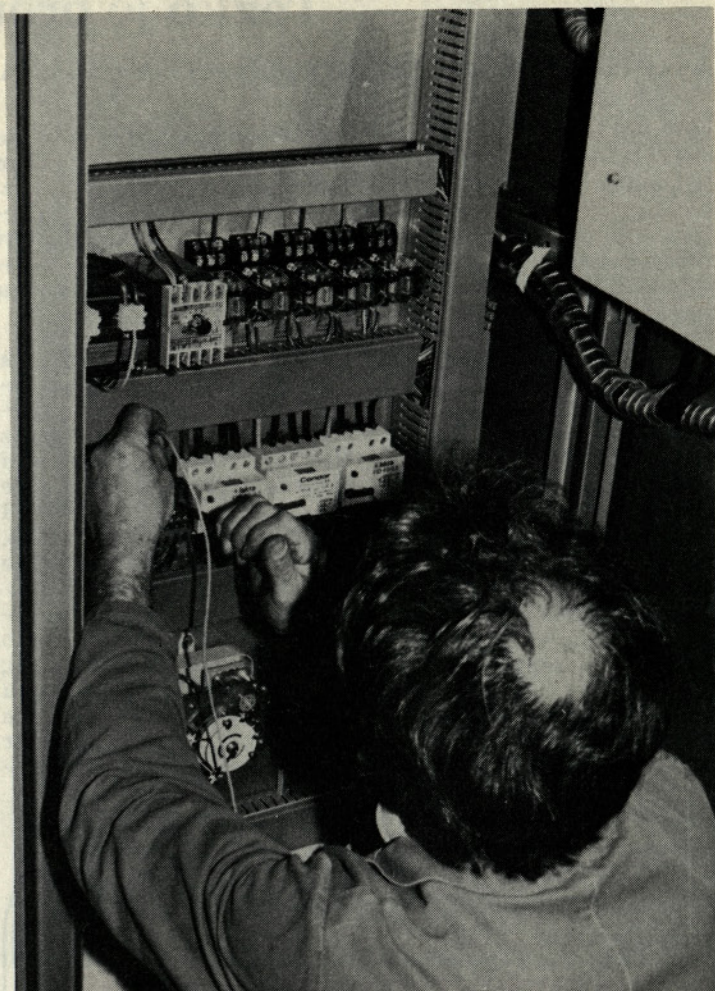
V takšnih kritičnih momentih pa pridejo do izraza vse pomanjklivosti, s katerimi se že nekaj časa otepmo. To so: vlaganja v nove stroje, nove proizvodne in skladiščne prostore, v nova znanja in ljudi. Predvsem v ljudi, ki imajo veselje in voljo do dela in pridobivanja znanja. Zato smo v letu 1986 začeli s široko akcijo obiska sejmov in seminarjev. Žal pa nam pomanjkanje časa včasih prepreči, da bi bili povsod prisotni.

V tem letu bomo izdelali tudi idejni projekt prenove vseh proizvodnih in skladiščnih prostorov. Vedno bolj pa prihaja v ospredje potreba po delavnici, kjer bi izdelovali nove izdelke in jih preiskovali. Zadnji tak primer, kjer je ta potreba še posebej prišla do izraza, je bila izdelava destilatorja. Pokazala se je vsa neprimernost izdelave v delavnici.

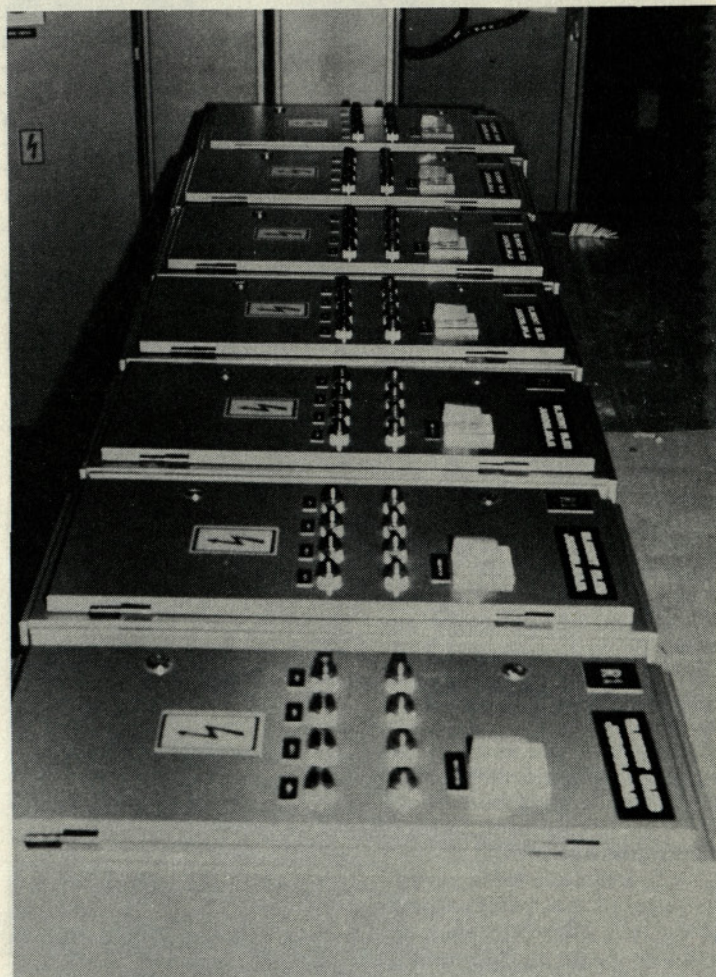
Iz omenjenega vidimo, da je pred nami vsemi še dosti nerešenih nalog. Vendar menim, da jih bomo lahko reševali le skupno, s tem, da bo vsak na svojem delovnem mestu napravil tisto, za kar je postavljen. Še vedno je močno prisotno to, da zelo radi kažemo na napake drugega, vendar ne z namenom, da bi to delo kritično ocenili, ampak da bi skrili lastno neizpolnjevanje nalog.

Jože Hribar

Izvoz na Kitajsko

Zadnja kontrola pred pakiranjem

Kitajska III je gotova

Dopisujte

Teško je preusmeriti barko

Pol leta je minilo, ko se je v delavnici plastika govorilo BITI ALI NE BITI. Vse je bilo praktično v razsulu. V tem trenutku bi bila najvažnejša najlažja rešitev za podjetje oz. vodilne, da se vrata zaklenejo, delavce preusmeri in problema je konec. To je stara praksa v naši družbi. Marsikateri direktor, ki zavoji podjetje, se ne odloči za reševanje potaplajoče barke, ampak jo enostavno zapusti, da potone, sam pa gre na dobro usmerjeno barko, dokler ...

Verjetno bi z gledalo bolj realno, če bi o tej potaplajoči PLASTIKI pisal nekdo drug, neprizadet, toda žal sem na njega čakal do danes. Zgleda, da pri nas silno primanjkuje pisunov, čeprav imamo zelo močno administracijo napram številu proizvodnih delavcev. Zato naj mi bo oproščeno, če sem se tega pisanja o delavnici lotil sam, čeprav sem člen v njeni verigi.

Nič kaj prida priznanj ni bila deležna ta skupnica delavcev s strani vodstva, do-

kler ni začela pokati veja, na kateri so ustvarjali in prispevali dovolj velik delež v vrečo podjetja in to vedno brez izgub. Žal pa to ni merilo ali uspešnost neke delavnice, če se ta veja začne lomiti. NI začela pokati zaradi dela, premalo naročil, veja se je začela upogibati zaradi miselnosti. Vsak član te skupine se je oddaljeval, delal po svoje, drugemu osle kazal; jasno, da je veja proti koncu vse šibkejša in nekje jo je tudi konec. In sedaj. Gozdar bi nalomljeno vejo enosta-

vno odžagal; prav taka miselnost je vladala takrat pri nas. Skoraj nihče ni pomislil, da se ta veja da podpreti, zaceliti rane, da bo spet rodila, kot ostale veje, vraščene v deblo.

Morda sem ta problem prikazal malo preveč poetično. Toda zdi se mi, da se na tak simbolično prikazan način najlepše ilustrira določen problem. Toda zanimivo, da sem pred pol leta, ko sem premišljeval, ali naj bom jaz tisti, ki bo to vejo podprl, imel v mislih prav tako prihodbo. Zavedal sem se, da ta veja ne more roditi brez debla, da mora biti miselnost in obnašanje podrejena rasti celega drevesa, ne pa kot sedaj, da je bilo deblo jabolko, veja pa hruška. Torej je bil tu problem. To vejo precepiti na jabolko. Kdor zna pametno misliti, ve, da to ni tako enostavno; iz sadjarstva pa vem, da se marsikaj da.

PLASTIKA je bila od nekdaj nekaj posebnega. Po eni strani je to res. Njeni artikli so praktično unikati. Vsak izdelek zahteva svojo rešitev, svoj način dela. Veliko je ročnega dela, iznajdljivosti, majhnega inovatorstva. Pred petimi leti o bakru in aluminiju v delavnici ni bilo ne duha ne sluha. S prizadevanji, raziskovanji in veliko intuziazma se je izdelava tako zelo oddaljila od plexija, da se danes uporablja komaj 50 %, dočim se je pred leti še 100 %. Zamudno oblikovne pleksi stekla je zamenjal baker. Pričele so se izdelovati črke samo iz bakra in to na tako kvalitetni ravni, da so nam zavidali celo v umetnem kovaštvu v Kropi. Nenadoma smo postali tudi pasarji. Naročil ni nikdar zmanjkalo. Nasprotno, z nadurnim delom smo reševali zagate, posebno v turistični sezoni.

Verjetno je nesmiselno, da naštevam rezultate in uspehe tega petčlanskega tima, saj to pozna vsak član naše DO. Pomembnejše se mi zdi raziskati razlog, zakaj je nenadoma prišlo do loma te veje.

V tej številki GLASILA sem že v uvodniku žalostno ugotovil, da različna dela klasificiramo. To delo je več vredno, to manj, in po tej naravi so tudi ovrednoteni ljudje, ki to delo opravljajo. Nekaj takega se je pojavilo v PLASTIKI.

Tem fantom so zaradi nekaterih priznanj, ali pa tudi

zaradi lastnih spoznanj, da je njihovo delo malo bolj zahtevno, višje vrednoteno, zrasle peruti (peruti so dobili tudi tisti, ki so prišli kasneje). Začeli so razmišljati, da so nekaj več, kot ključavničar ali vezalec. Zavedali so se visokih cen, ki jih dosežejo njihovi izdelki. Miselnost je začela delati drugače od debla, iz katerega so rasli. Iz veje so hoteli postati deblo, to pa kot vem, v naravi ni mogoče. Vse norme in zakoni, ki so veljali za celotno DO, so postali za njih cokla. Osebni dohodki so bili vedno premajhni, ker so enostavno primerjali ceno izdelka s plačo. Pri tem niso niti malo pomislili, da bi moral vezalec ali recimo delavec v AGE delavnici prejeti desetkrat večjo plačo, kot v Plastiki, saj je cena njegovega izdelka znatno višja napram vložnemu delu. Stalno oporekanje predpostavljene in vodstvu, da od vsega, kar prispevajo v skupno vrečo, ne dobijo ničesar se je ponavljalo tako dolgo, dokler ni prišlo do trenutka BITI ALI NE BITI.

Moja naloga oziroma osebna odločitev da to vejo poizkusim vrniti deblu, iz katere je rasla in kateri pripada enakovredno ostalim vejam, prav gotovo ni lahka. Nenadoma sem se znašel med kladivom in nakovalom. Nakovalo kot deblo zahteva svojo vejo nazaj (to je tudi moj cilj), kladivo pa kot odpadla veja še vedno zaradi svoje miselnosti udriha po nakovalu. Zdi se mi, da temu kladivu manjka pametne presoje. Ne zaveda se, da bi bila brez nakovala nič. Ne zaveda se, da je bilo to deblo treba negovati precej dolgo, da so njene veje obrodile prve sadove. Kako kratkovidna in nevhvaležna misel, da sedaj ta veja lahko počne kar hoče in kako idiotsko je obnašanje veje do drugih vej, ki so bile nkoč složne in enake.

Žalostno pri tem pa je to, da so udarci kladiva včasih tako močni, da me na nepopustljivem nakovalu skoraj splošči. Veliko moči in še več volje je treba, da si vrnem pošteno obliko. Toda to ni opravičilo, naučiti se bom moral kladivu jemati moč udarcev in tudi nakovalo prepričati, da kdaj pa kdaj vsaj malo popusti pri svoji trdoti.

STANE NAGLIČ

Finančno poročilo za prvo tromesečje 1986

V prvem tromesečju smo imeli v Elmontu 345 milijonov realizacije, od tega 18 milj. izvoza, večina na konvertibilno področje — Kitajska II. Materialnih stroškov dmo imeli 244 milj., tako da znaša dohodek 101 milj. Obveznosti smo plačali družbi 18,8 milj., tako da smo v končni fazi imeli brutto OD 54,6 milj. in ostanka akumulacije 24,5 milj. din. Primerjava z istim obdobjem lani je zelo varljiva in postane to, pri nas tako čislani izračun le stvar nakladanja in nepriemerljivosti, saj so vsi normalni indeksi 200 %, kar je izključno rezultat inflacije. Zato tudi pri nas, ki nimamo serijske proizvodnje, ne moremo govoriti o fizičnih pokazateljih, lahko govorimo, a ne moremo dokazati o nekem dvigu produktivnosti, boljši organizaciji in podobno. Dvig dohodka in realizacije je tako lahko le stvar inflacije, trženja in sprotne spreminjanja cen na tržišču s takojšnjim ukrepanjem. Menim celo, da smo v prvem kvartalu letos že malo pozabili na varčevanje z materiali, gibanju zalog, disciplini, kajti avansi montaže so žal tudi v negativnem smislu pripomogli k lagod-

nejšem življenju, povečanju zalog in finansiranju nenujnih zadev. Vsak seveda vsako finansiranje smatra za nujno in menim, da smo pozabili na dogovarjanje na nivoju montaže, proizvodnje in seveda tudi režije. Opažam, da so zaloge materiala porasle, da je nabava drobnega inventarja pod nujno zelo prisotna, število potnih nalogov narašča, potrošnja drobnega materiala je tudi visoka.

Povprečni neto OD mesečno na zaposlenega znašajo 86.402,— din in so za 128 % višji od istega obdobja lani.

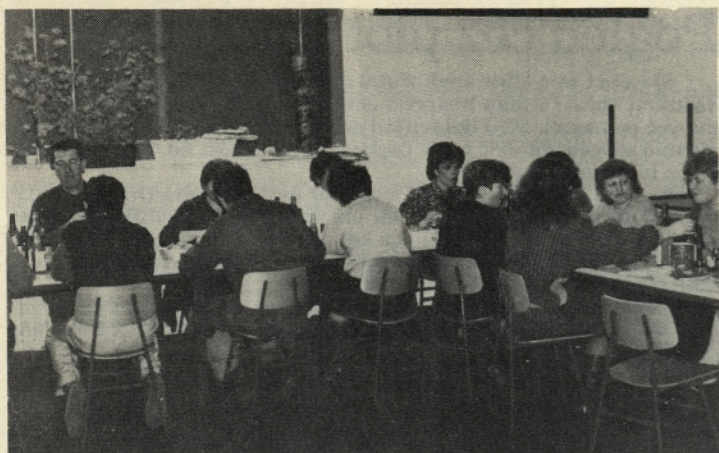
Za zaključek bi omenil le to, da je realizacija v prvem kvartalu dosi ugodna, da se ta trend nadaljuje tudi v aprilu in upajmo, da v maju in juniju ne bo padla. Analogno temu bodo mogli slediti tudi OD, v kolikor ne bodo zunanji činitelji močnejši.

Realizacija po enotah: (v tisoč din)

— montaža	73.201
— proizvodnja	31.114
— skladišče	82.797
(faktura salamoreznic)	
— Koper	13.102
— AGE	96.503
— servis	20.722

ANTON BAŠKOVČ

Prazniki in dogodki med izdajama

Prešernovemu spominu smo že v prejšnji izdaji posvetili veliko prostora. Seveda njegova pomembnost še zdaleč ni bilo zadoščeno, vendar zaradi maloštevilnih izdaj na leto to zadošča.

DAN ŽENA

Ob tem prazniku je bilo že toliko povedanega, da kaj bistvenega ne morem napisati. V naši DO so žene dostojno proslavile svoj praznik. Že ob enajstih so se zbrale v jedilnici, kjer so jih mladinci nagovorili in seveda primerno postregli. Kapljico pelina pa so prilili tisti, ki tega dne sploh nima jo praznika. Proslavljali niso le moški v delavnicah.

GLASILO ELEKTROMONTAŽNE DELOVNE ORGANIZACIJE ELMONT BLEJ

Izhaja ob koncu vsakega kvartala, odgovorni urednik Marta Gregorčič, člani Slavica Zupan, Marko Horvat, Brane Sodja in Stane Naglič. Glasilo je oproščeno prometnega davka po pristojnem organu št. 43-544/83

»Slovenec sem, tako je mati djala, ko me je v zibki pestovala«

Prelepa stara in domoljubna narodna pesem. Aktualna je vedno, pa ne zato, da bi z njo povelečevali pripadnost nekemu izbranemu narodu, temveč, da smo že zaradi majhnosti in težke preteklosti hvaležni našim dedom, ki so nam ustvarili kulturo in obdržali v uničujočih viharjih materin jezik. Praznovali smo Dan Osvobodilne fronte. Lep dokaz, da se je takoj na začetku vojne združila skoraj vsa slovenska inteligenca s komunisti na čelu in ustvarila enkratno in specifično organizacijo OF, ki je bila célo vojno baza slovenskega narodnoosvobodilnega gibanja.

Lansko leto so na tečaju za simbol slovenske dežele osvojili lipov list in ga kot zaščitni znak turizma natiskali na vse prospekte, brošure in značke z napisom: Slovenija, moja dežela. Po sosednjih republikah so se začeli oglašati glasovi in nam pripisovali znake nacionalizma z razlago, da ima v »moji deželi« prostor samo Slovenec in ne vem kakšne razlage so še krožile po Jugoslaviji. Res pa je, da so te značke čez noč potale tako iskane, da jih izdelovalci niso mogli sproti dobavljati. Zakaj? Nekateri še zdaleč niso razumeli namena tega lipovega lista. Pripenjali so si ga na prsi kot embleme, s katerim dokazujejo pripadnost nekemu narodu. Žal pa so te značke nosili v glavnem tisti, ki Slovenstvo presneto malo poznajo, kaj da bi še kaj kulturnega storili zanj. Ti ljudje še niso obiskali zibeli našega naroda na Gosposvetskem polju, čeprav so vsak mesec v Celovcu. Ni jim znana daljnja preteklost, polna suženjstva, hlapčevanja in ponižanja, ki ga je moral slovenski narod pretrpeti, preden je OF ustvaril to demokracijo, ki jo ima sedaj. Polni so kritik, negodovanja in šovinističnih dokazov, ne zavedajo pa se, da nas tisoč let ni bil sposoben nihče uničiti in da v teh štiridesetih letih ni mogoče vse napraviti in si izboriti več kot v desetih stoletjih. Vedno sem bil mnenja, da človek, ki brezsmiselno kritizira; kritizira in napada praktično vse, samo v samega sebe nikdar ne pogleda.

Nisem hotel pisati toliko o Slovenstvu in zavesti Slovencev, pač pa o pojavu na domačem zelniku, za katere-

ga razlago sem prabil prav ta praznik.

Leto dni je minilo, odkar smo četverica na Leipziškem velesejmu ugotovili, kako pametno bi bilo, da bi naša DO imela časopis. Zavedali smo se, da je v ljudeh dovolj gradiva, veliko problemov; vodilni bi imeli vsakemu posebej razložiti svoj načrt razvoja, predstavili inovaciji itd. S podporo DS smo kmalu ta načrt uresničili. To je že četrta številka, kar smo takrat predvideli in praktično gre vse po načrtu. Zakaj sem prej omenil lipov list in značke in mnenje, da so ti ljudje presneto malo naredili za slovenstvo. Elmontovo GLASILO naj ne bi bilo samo suhoparno računovodsko poročilo ali rezultat dobrega ali slabega poslovanja. Vsebovati bi moral še kaj več. Kako berljivo je bilo Podlogarjevo pisanje o delu in rekreaciji obenem, Kersnikovo razmišljanje o dobrotniku, izletu mladine na morje, Horvatova poezija in vrstice, posvečene dr. F. Prešernu. Mar ni bilo prijetno vzeti v roke časopis, kjer je bilo na široko in s fotografijami dokumentirano praznovanje 35-letnice DO na Homu. Zame je to dokaz pripadnosti temu narodu, ne pa značka in prazno bahanje. No, da ne bom krivičen, samo do teh »zavednih Slovencev«, vam zagotavljam, da obstaja še ena skupina, ki ravno tako ničesar ne prispeva za časopis, pa tudi značk ne nosi...

Lebdijo nekje v ozadju, čakajo, kaj bo kdo napisal, da preberejo, in se smejiijo tistim, ki z značkami potrjujejo slovenstvo. DO jim plačuje obiske na sejnih, v tujino hodijo iskat tržišča, ko pa se vrnejo, je za njih delo opravljeno. Obnašajo se, kot da nikogar nič ne briga ali je šel službeno na izlet ali je investitorju njegovega pohajkovanja kaj doprinesel.

Še je takih spodrseljavev pri nas. S tem člankom sem hotel spomniti vse člane kolektiva na besede tov. direktorja ob snovanju GLASILA: Vsakdo, ki bo šel na kakršnokoli službeno potovanje, mora napisati poročilo. Vsaka inovacija se bo objavila in razložila v časopisu ali enostavno povedano: Vsi vodilni in predstavniki vseh družbenopolitičnih organizacij so dolžni dopisovati v GLASILO. Kolikor se to še uresničuje, pa se kljub prošnjam uredniškega odbora da razbrati iz vsake številke posebej

Stane Naglič

Slovinci smo silno tenkočutni do sosedov. Njihov standard nas dostikrat spravi v tako histerijo nevošljivosti, da si skoraj ne moremo več pomagati. Med delovnimi organizacijami se dogaja isto. Zavidamo sosedu, da deli večje osebne dohodke kot mi, zavidamo mu izvoz in ne vem, kaj še vse.

Naš sosed je močno in proti nam kar dosti urejena DO. To je LIP Bled. Očitki našemu vodstvu, da pri njih vsak nekvalificiran delavec, ki sklada deske, zasluži več kot pri nas delavec s kvalifikacijo, me je napotilo k sosedu, da povprašam, na kakšen način dosegajo take rezultate in z njim osebne dohodke.

Na vprašanje sem dobil kratek in jasen odgovor: Z DISCIPLINO PRI VSEH ČLANIH KOLEKTIVA OD DIREKTORJA DO SNAŽILKE.

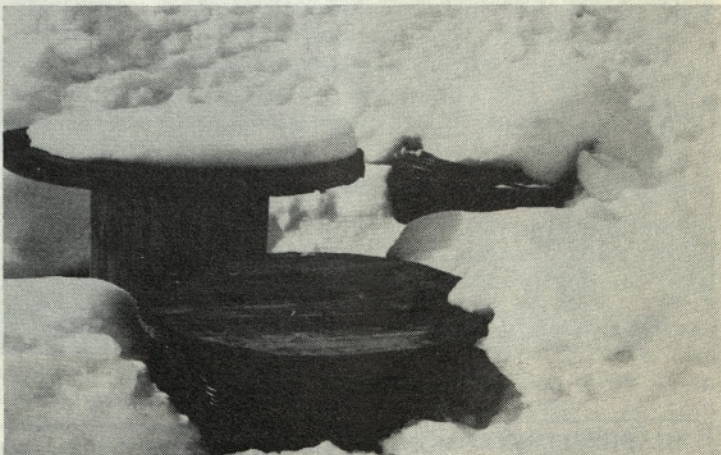
Vprašanje: Kako ste dosegli tako raven discipline?

Odgovor: Kot povsod obstaja tudi pri nas disciplinska komisija. Toda ljudje so na opomine, javne opomine in druge vrste kazni postali praktično imuni. Na DS smo tej vrsti kazni naredili konec. Vsem članom kolektiva smo višino osebnega dohodka povišali za 10 % kot premijo za vestnost pri delu. Obenem pa smo potrdili pravilnik o denarnem kaznovanju vsakega zaposlenega, brez izjeme, če se ni ravnal po pravilniku o delovnih razmerjih. Pravilnik o kaznovanju delovne discipline je sestavljen takole:

	odst. točke, za katere se zmanjša 23. člen
1. neopravičen izostanek z dela 1 dan	4 %
2. odstranitev delavca z dela zaradi vinjenosti	4 %
3. nedosledno ukrepanje neposrednih vodij po teh navodilih	4 %
4. nezadostno oz. nepravočasna oskrba (priprava) sredstev za delo: repromateriala, polizdelkov, dokumentacije za DM oz. proizvodnjo	4 %
5. povzročanje pretepa ali nereda v DO in na prireditvah, katere organizira DO	4 %
6. nedosledno in nestrokovno opravljanje del oz. nalog	4 %
7. prinašanje alkohola v DO oz. uživanje alkohola	4 %
8. neopravičena odklonitev del oz. nalog	3 %
9. neopravičena uporaba službenega vozila	3 %
10. zloraba bolniške odsotnosti	3 %
11. neupoštevanje predpisov iz varstva pri delu	3 %
12. koriščenje dopusta brez predhodne odobritve in nepravočasno javljena bolniška odsotnost	3 %
13. prepozen zagon strojev (minimalno 10 min. po začetku delovnega časa oz. v nasprotju navodili TPP) ter predčasno zapuščanje delovnega mesta v posrednih službah 2-krat v mesecu	2 %
14. zamuda prihoda na delo ali predčasen izhod z dela od 10 min. do 1 ure (zamuda do 30. min. se beleži kot delo 100 % zamuda 31 in več minut pa je neplačana neopravičena odsotnost)	2 %
15. 2-kratna zamuda na delo oz. 2-kratni predčasni izhod do 10 min. na mesec	1 %
15. 2-kratno podaljšanje glavnega ali dodatnega odmora oz. zapuščanje DM izven odmorov	1 %
16. 3-kratno žigosanje tuje kartice (kjer ni posebej navedeno število kršitev, gre za 1-kratno kršitev) ali 3-kratno nežigosanje	1 %
17. drugo (navesti natančen opis)	1-4 %

Vprašanje: Kdo pa določa oz. predlaga odzvetje procentov pri plači; ali še vedno disciplinska komisija?

Odgovor: Ne! Disciplinska komisija je zelo draga in nepopolna zadeva. Ko nekdo krši pravila, njegov predpostavljeno da predlog di-

Monter: »Tovariš skladiščnik, rad bi 20 m zemeljskega kabla.«
Skladiščnik: »Počakaj do sv. Jakoba.«

rektorju ki ga še enkrat pretehta, morda okvirno razišče in brez kate-
tere koli komisije izda nalog za denarno kazen, oz. za odtegljaj pri
mesečnem osebnem dohodku.

Vprašanje: Ta pravilnik imate v veljavi šele letos. Kdo so bili
večkrat kršitelji discipline?

Odgovor: Nihče ni pričakoval, da to niso delavci za stroji, z
manjšimi OD in seveda z normiranim delovnim časom. Na koncu
meseca se je pokazalo, da je bilo največ kršiteljev med neproizvod-
nimi delavci. V skupnih službah je bilo kaznovanih 80 % delavcev,
dočim v proizvodnji le 20 %.

Vprašanje: Kaj pa, če je kazen krivična, pristranska, ali da se
na tak način hoče vodja maščevati svojemu podrejenemu. Kje lahko
delavec poišče pomoč?

Odgovor: Vsakdo, ki se čuti namerno oškodovanega, se lahko
pritoži na DS.

Vprašanje: Po teh vaših ukrepih potem disciplinske komisije
sploh ni treba?

Odgovor: To ravno ne. S tem pravilnikom smo dolgovozna in ze-
lo draga zasedanja disciplinske komisije zmanjšali za 90 %. Zaseda
praktično le v primerih, ko gre za težko delovno kršitev, ko se že po-
govarjamo o odpustitvi. Npr: Vzemiva, da delavec neopravičeno izo-
stane z dela 4 dni. Po pravilniku točke 1. se za vsak dan odbije 4 %
mesečnega OD. Ker pa v pravilniku o delovnih razmerjih piše, da se
po štirih neopravičenih izostankih z dela odpusti, takrat pa zaseda
disciplinska komisija in poleg pripadajoče kazni izreče še disciplin-
ski ukrep.

Vprašanje: Komu pa predlaga kazen delavec nadrejenega svo-
jega vodja ali direktorja?

Odgovor: Ker smo vsi enakopravni člani kolektiva, delavec svo-
jega nadrejenega lahko predlaga za kaznovanje preko sindikata, DS
ali samoupravne delavske kontrole.

**Takole se obnašajo pri našem sosedu, ki imajo lahko večje pla-
če kot pri nas, ker zanje tudi več ustvarijo in ne hodijo na »šiht« ali
v službo zaradi socialnega zavarovanja. Morda bi bilo dobro, če bi
ob pogledu v sosedovo denarnico še vprašali: NA KAKŠEN NAČIN
PA PRIDEŠ DO TOLIKŠNE PLAČE?**

Stane Naglič

Tragična poroka

Po strogo zaupnih virih je
Maks Petelin zvedel, da rabi-
jo v delovni organizaciji El-
mont inženirja za kurje far-
me. Ker je bil v tej stroki do-
ma, je preizkusil svojo srečo.

Vzel je v roke svoj službe-
ni kovček, v katerem je imel
diplomo in šel kar naravnost
k direktorju v prepričanju,
če uspe pri njem, s komisijo
sploh ne bo imel problemov.
To je slišal iz strogo zaupnih
virov, da pri Elmontu velja
parola:

1. točka: Tovariš direktor
ima vedno prav

2. točka: Če tovariš direk-
tor slučajno nima prav, velja
točka 1.

In uspelo mu je. Tovarišu
direktorju je bila njegova di-
ploma všeč in bil je po hi-
trem postopku sprejet v služ-
bo.

Ko je ves vesel odhajal od
tov. direktorja, je srečal Ga-
brijelo Putka. Oba sta obsta-
la, se spogledala in to je bila
obojestranska ljubezen na
prvi pogled. Sklenila sta se
tako poročiti, seveda dokler
je ljubezen še gorela. Poroka
naj bi bila po starem običaju,
to je s fajmoštrom. Ker je bi-
la Gabrijela že dalj časa pri
podjetju in tako že dobro po-
znala vso posadko, ji ni bilo
težko določiti fajmoštra. To-
da smola. Tik pred poroko je
odpovedal. Ta tako sloviti ve-
seljak, je bil ta dan tako ža-
losten, da mu je šlo kar na
jok. In tak res ni mogel opra-

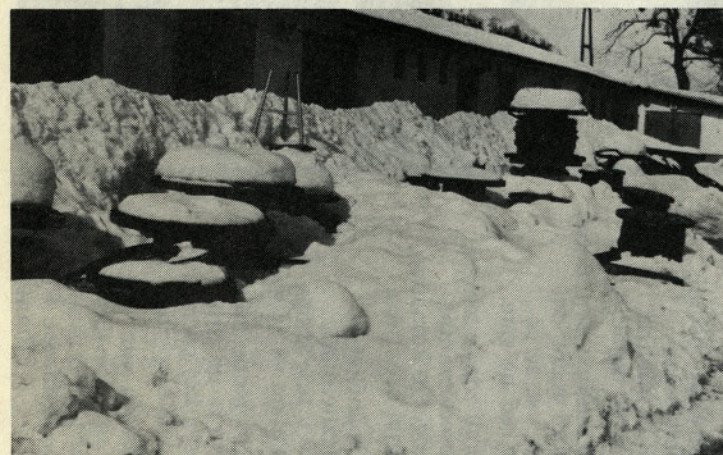
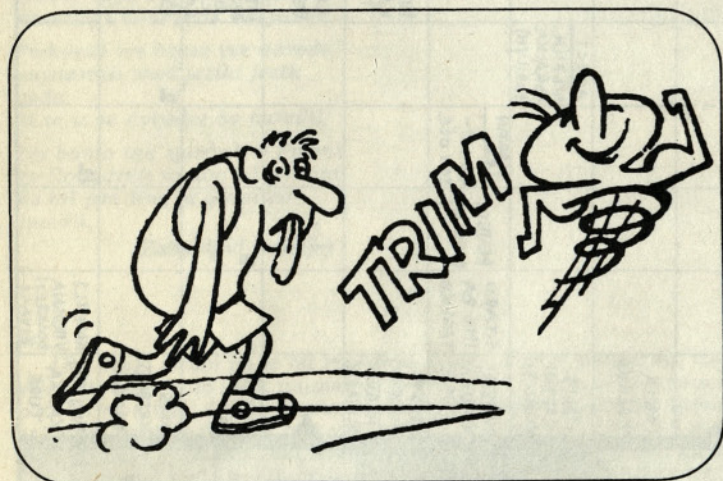
viti tako važnega obreda kot
je poroka. Tako jima ni preo-
stalo drugega kot civilna po-
roka. Tako je namesto faj-
moštra izvršil poroko župan.
Poroka je bila v jedilnici,
med delovno pavzo, da ne bi
trpela proizvodnja.

Ker je bil Maks Petelin še-
le sprejet v delovno razmer-
je, ni imel denarja za poro-
čno potovanje, jima je sam
župan pomagal nabirati pro-
stovoljne prispevke za poro-
čno potovanje. Bili so vsi
skupaj veselo presenečeni
nad radodarnostjo vseh z-
aposlenih. Nabrali so toliko
denarja, da sta mladoporo-
čenca povabila vso mladino
na Bled na večerno zabavo.
Med zabavo sta načrtovala
poročno potovanje. Komaj
sta čakala, da bi bilo zabave
in z njo tudi noči konec, da
bi bila že enkrat sama. Saj
do sedaj še nista okusila in-
timne samote.

Vsake stvari je enkrat ko-
nec. In končno je minila tudi
ta noč. Toda glej, groza. Ko
je prišel ta tako težko prič-
akovani trenutek, ko bi bila
končno sama, se Maks Pete-
lin, prežet od velike sreče in
prevelikega pričakovanja,
zgrudi mrtev. Predno je Ga-
brijela Putka sploh bolj in-
timno spoznala svojega mo-
ža, je že bila vdova Petelin.

Tako je tudi mesto inže-
nirja za kurje farme predno
je bilo sploh zasedeno, zopet
prosto.

Žalujoči svatje

Pšenica po obilni snežni odeji dobro rodi. Kako pa kabli in več m'
lesa, pa se še ne ve.

ZA RAZVEDRILO

Aforizmi ali metla pred domačim pragom

Ne bom vam bral več teh levitov, ostrih puščic streljal več, aforizmi so spuhteli, metli zlomil se je roč'.

Zakaj bi gruntal in obsojal, zakaj ljudi obdeloval, zakaj izpadel bi Pavliha, in sam sebe v nič dajal.

Z aforizmi in puščico, sem dejal, odpiral bi oči in vedet' dal, da vse se vidi, vse se ve, al' delavec to reč' ne sme.

Mirno spal bom zdaj z lenuhi, slepo brez besed kvantal, kot Švejk ubogal le komando, nasmeh ponujal brez srca.

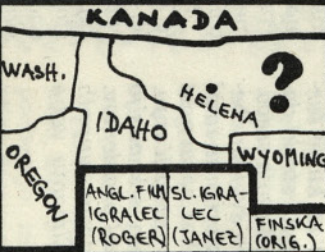
Vi pa mirno spančkajte, ziblajte se v lažnem snu, z barko plujete v tuje kraje, a GLASILO žal ne ve za to.

Zakaj potem bi vedno tuhtal, prosil pametne in jih rotil. Povejte, kje ste, kaj počnete, ljudi zanima vaš nov cilj.

Začel al' že končal sem z aforizmi, z njim polnil sem številke tri, pisal bom, kar pišejo ostali, pametno in pa primerno STVARI.

Stane Naglič

KANADA

MOJSTRI KARIKATURE
DESETHIK V TOSIH ARMADAH
RADON
OBTIČ
NAPOVJE ČEDE
FR. PISA-TELV GLE
ČAČAK

1	2	3	4	2	5	3	4
6	7	3	8	9	10	2	11
12	9	4	3	8	2	5	11
3	2	5	13	3	14	3	8
4	3						

DELEVEC V ŽIV. STROJ BRIGITTE BARBOT
VELETOV V INDIJI SMUČ. EK. RAUTIONAH
MOJSTRI KARIKATURE
OBLOŽEK

ČRKE Z OŠTEVILČENIH POLJ V KRIŽANKI PRENESITE V GORNJI LIK, KJER DOBITE BRANO VOĐORAVNO FINSKI PREGOVOR.

6

14

LADJA VLAČILKA

ITALIJ. NAFTNI KONCERN

AONCI AM. FILM. IGRAJKA (HARILYN)

MOJSTRI KARIKATURE
STARO IME ZA TAJSKO
PEVEC PRESLEY
MARTIN LEO
ODISEJEV OČE

SAMODRŽEC OBLASTNEŽ

MOJSTRI KARIKATURE
PRIMOR. TOVORNA ŽIVAL
PREBIVALKE NEGOTINA
ČOPASTI PAPAGAJ

9

MOŠKI OKRAS POD NOSOM
KEMIK ONSAGER
ORODJE ZA SEKANJE

SKOPUL
GR. BOG ZDRAVILSTVA
EVA SRSEN
VEZNIK

11

KRAJ PRI ŽIROVNICI
MARKO HLIVARIC

LEPO VEDENJE

PREBIVALKE NEGOTINA
ČOPASTI PAPAGAJ

4

SREDIŠČE VRTENJA

UNITED NATIONS
ANGLEŠKO SVETLO PIVO

5

LETUŠIČE OB ČRNEM MORSU
CIRIL KOSMAČ

13

KAHNITA GNOTA

7

NAŠ NAJBOLJ. TELOVADEK

2

13

MOJSTRI KARIKATURE
NALEZLJ. VIRUSNA BOLEZEN ŽIVALI

12

ZAHASEK

3

SESTAVILI RONNER

PREPROST PLUG
BRIDKOST, SUROVOST
JULIJCI ?
• 2180m
• 2501m
JOVSKA VRATCA

